

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Co/265/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112241449
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Klenková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8112241449.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD., predsedníčky senátu a sudcov JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Anny Ilčinovej v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpený Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421 proti žalovanej Slovenskej republike - Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, IČO: 00 166 073, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 15C 424/2012 - 54 zo dňa 01.08.2014 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby a vo výroku o trovách konania.

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu zamietol. Vec vedenú pod pôvodnou sp. zn. 4C 572/2012 vylúčil na samostatné konanie. Účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení poukázal na obsah žaloby, ako aj dôvody uplatneného nároku z titulu náhrady škody a náhrady nemajetkovej ujmy v dôsledku nesprávneho úradného postupu exekučného súdu - Okresného súdu Vranov nad Topľou, ktorý nerozhodol v zákonnej lehote o návrhu na zmenu súdneho exekútora. Uviedol, že v tomto konaní prejednával spojené veci, ktoré pôvodne napadli na Okresný súd Vranov nad Topľou pod sp. zn. 4C 568/2012, v ktorej boli spojené veci pod sp. zn. 4C 569/2012, 4C 570/2012, 4C 572/2012, 4C 573/2012, 4C 574/2012, 4C 575/2012, 4C 577/2012, 4C 578/2012 a 4C 579/2012. Uznesenie o spojení vecí nadobudlo právoplatnosť 19.11.2012.

Ďalej súd poukázal na stanovisko účastníkov konania, obsah pripojených listinných dôkazov, spisov Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 6Er 377/2003, sp. zn. 6Er 133/2007, sp. zn. 9Er 83/2004, sp. zn. 8Er 395/2003, sp. zn. 3Er 72/2005, sp. zn. 8Er 394/2003, sp. zn. 3Er 98/2004, sp. zn. 7Er 855/2006, sp. zn. 3Er 570/2005, obsah znaleckého posudku Znaleckého ústavu Ekonomickej univerzity Bratislava č. 1/2004, ako aj oboznámenie sa s ďalším spisovým materiálom a zistil, že v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 6Er 377/2003 (povinná Y. U.) bol návrh na zmenu súdneho exekútora doručený 02.07.2009, výzvou zo dňa 15.07.2009, súd vyzval pôvodného exekútora na vyčíslenie trov exekúcie a zaslanie príslušného spisu, na ktorú tento nereagoval, preto ho súd na splnenie povinnosti urgoval výzvou zo dňa 22.03.2010. Žiadosti o zmenu súdneho exekútora súd vyhovel uznesením zo dňa 07.07.2010. V exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 6Er 133/2007 (povinný N. J.) bol návrh na zmenu súdneho exekútora doručený dňa 15.10.2009. Následne súd výzvou zo dňa 03.11.2009, vyzýval pôvodného exekútora na vyčíslenie trov konania a zaslanie exekučného spisu. Z dôvodu neuposlušnutia výzvy zaslal súd urgenciu dňa 22.04.2010. Žiadosti o zmenu súdneho exekútora súd

vyhoveli uznesením zo dňa 07.07.2010. V exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 9Er 83/2004 (povinný Y. Q.) bol návrh na zmenu súdneho exekútora doručený dňa 02.07.2009 a dňa 15.07.2009 bola zasielaná výzva pôvodnému súdnemu exekútorovi na vyčíslenie trov konania a zaslanie exekučného spisu. Súdny exekútor predložil požadované dňa 20.09.2010 a súd rozhodol uznesením, ktorým vyhovel žiadosti o zmenu súdneho exekútora dňa 21.09.2010 (hneď nasledujúci deň). V exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 8Er 395/2003 (povinná A. J.) bol návrh na zmenu súdneho exekútora doručený dňa 02.07.2009, súd vyzval súdneho exekútora na predloženie exekučného spisu a vyčíslenie trov konania výzvou zo dňa 04.11.2009, ktorej exekútor vyhovel dňa 24.06.2010. Žiadosti o zmenu súdneho exekútora súd vyhovel uznesením zo dňa 02.12.2010. V exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 3Er 72/2005 (povinná X. F.) bol návrh na zmenu súdneho exekútora doručený dňa 22.11.2010 a uznesením zo dňa 18.01.2011, súd vyhovel návrhu na zmenu súdneho exekútora. V exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 8Er 394/2003 (povinný S. T.) bol návrh na zmenu súdneho exekútora doručený dňa 02.07.2009. Následne súd výzvou zo dňa 04.11.2009, vyzýval pôvodného súdneho exekútora na vyčíslenie trov konania a zaslanie exekučného spisu. Na výzvu súdu pôvodný exekútor nereagoval. Uznesením zo dňa 12.05.2011, súd vyhovel žiadosti na zmenu súdneho exekútora. V exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 3Er 98/2004 (povinná Y. J.) bol doručený návrh na zmenu súdneho exekútora dňa 02.07.2009. Výzvou zo dňa 15.07.2009, vyzval súd pôvodného súdneho exekútora na vyčíslenie trov konania a zaslanie exekučného spisu. Pôvodný súdny exekútor nereagoval na výzvu súdu. Uznesením zo dňa 28.05.2010 súd vyhovel žiadosti na zmenu súdneho exekútora. V exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 7Er 855/2006 (povinná E. J.) bol návrh na zmenu súdneho exekútora doručený dňa 22.11.2011, výzvou zo dňa 10.12.2010, bol vyzvaný oprávnený na predloženie zmluvy o úvere, na základe ktorej bol vydaný exekučný titul. Oprávnený doručil zmluvu o úvere dňa 05.01.2011 a uznesením zo dňa 13.12.2011, súd exekučné konanie zastavil pre neplatnú rozhodcovskú doložku. V exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 3Er 570/2005 (povinná X. Q.) bol súdu doručený návrh na zmenu súdneho exekútora dňa 22.11.2011 a dňa 18.01.2012, súd uznesením vyhovel žiadosti o zmenu exekútora.

Následne súd citoval ust. § 3 ods. 1 písm. d/, § 4 ods. 1 písm. a/, § 9 ods. 1, 2, § 15 ods. 1, § 16 ods. 1, § 17 ods. 1 - 3, § 19 ods. 1, 3 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákona č. 514/2003 Z.z.), § 44 ods. 8, 9 Exekučného poriadku a poukázal na rozhodnutia Ústavného súdu SR, ktorý dospel k záveru, že je potrebné vychádzať z konkrétnych okolností prípadu a že aj niekoľkokomesačná nečinnosť súdu nemusí predstavovať zbytočné prietahy (I. ÚS 42/01, I. ÚS 63/00, IV. ÚS 606/12). Pri posudzovaní zbytočných prietahov možno použiť aj závery Ústavného súdu SR v rozhodnutí sp. zn. IV. ÚS 606/2012. Žalobca si uplatnil náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu, že v exekučnom konaní došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ktorý spočíval v tom, že o návrhu na zmenu súdneho exekútora nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenej 30-dňovej lehote. Je však potrebné zobrať do úvahy, že pri rozhodovaní o návrhu na zmenu exekútora je potrebné vykonať viaceré procesné úkony, ktoré súvisia s rozhodovaním o zmene súdneho exekútora (výzva na vyjadrenie pôvodnému súdnemu exekútorovi, vyjadrenie pôvodného súdneho exekútora a vyčíslenie jeho trov, doručenie exekučného spisu, zaslanie spisu novému súdnemu exekútorovi, rozhodnutie o doterajších trovách exekúcie) a je potrebné súhlasiť s názorom, že za týchto okolností nerozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonnej lehote, nie je možné považovať za zbytočné prietahy v konaní a z toho vyplývajúci nesprávny úradný postup súdu, pretože vyššie uvedené procesné úkony je potrebné vykonať a na ich základe rozhodnúť o zmene súdneho exekútora. Samotná skutočnosť, že súd o návrhu na zmenu súdneho exekútora nerozhodol v lehote 30 dní ešte neznamená nesprávny úradný postup, pretože okolnosti predchádzajúce návrhu a postup súdov v exekučných veciach v nasledujúcom období nasvedčujú tomu, že z ich strany nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, i keď rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora boli vydávané i po uplynutí lehoty 30 dní. Okrem potrebných procesných úkonov je nevyhnutné poukázať na objektívne okolnosti, pre ktoré súd nemohol dodržať zákonnú lehotu, pretože návrhy boli podávané zo strany oprávneného hromadne do jednotlivých exekučných konaní, na neposkytnutie potrebnej súčinnosti súdnymi exekútormi a vzhľadom na zaťaženosť súdov, nebolo možné o týchto návrhoch rozhodnúť v zákonom stanovenej lehote. Súdy rozhodovali nielen o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora, ale rozhodovali hlavne o žiadostiach na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, ako aj o ďalších procesných návrhoch, ktoré sa vyskytujú v priebehu exekučných konaní, čo logicky spôsobilo predĺženie zákonnej 30-dňovej lehoty.

Z uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu z dôvodu nevydania rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote a keďže zo strany žalobcu nebolo

doložené žiadne iné rozhodnutie, ktoré by konštatovalo prieťahy v konaní, nebolo dôvodné žalobnému návrhu vyhovieť a to aj s poukázaním na to, že žalobca nepreukázal nielen právny základ uplatňovaného nároku, ale ani výšku tak majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy. Žalobcom predložený znalecký posudok č. 1/2014 zo dňa 17.01.2014, vypracovaný Znaleckým ústavom Ekonomickej univerzity v Bratislave vo veci stanovenia majetkovej škody spoločnosti POHOTOVOSTĚ s.r.o., Bratislava, ktorý bol doručený na Okresný súd Prešov ku konaniu vedenom pod sp. zn. 13C 413/2012 v bode 2 úvodnej časti uvádza, že bol vypracovaný za účelom súdneho konania, bez bližšej špecifikácie, akého súdneho konania, čo ho robí pre toto súdne konanie neupotrebitelným. Znalci v znaleckom posudku vypracovaným vo veci stanovenia majetkovej škody spoločnosti POHOTOVOSTĚ s.r.o., Bratislava, ktorá bola spôsobená nesprávnymi úradnými postupmi a prípadne nezákonnými rozhodnutiami Okresných súdov SR v exekučných konaniach, pričom zo záveru znaleckého posudku vyplýva, že spoločnosti bola spôsobená majetková škoda pre každý jednotlivý prípad vo výške 31,68 Eur na základe nesprávneho úradného postupu súdov a zbytočnými prieťahmi pri rozhodovaní o žiadosti o zmene súdneho exekútora. Pri výpočte náhrady škody však znalci nevychádzali z konkrétnych právnych vecí. Posudok je všeobecný, vzťahuje sa na hromadné podania žalobcu v obdobných veciach a navyše, znalci sa vyjadrujú k otázkam právnym, čo im neprináleží. Z týchto dôvodov súd zamietol žalobu.

Vzhľadom k tomu, že v konaní vedenom pod pôvodnou sp. zn. 4C 572/2012 sa nepodarilo zabezpečiť príslušný exekučný spis, súd uvedenú právnu vec vylúčil na samostatné konanie.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku odvolanie žalobca. Namietal odňatie možnosti konať pred súdom, ďalej vady, ktoré mali za následok nesprávne právne posúdenie, ako aj nedostatočne zistený skutkový stav veci z dôvodu nevykonania navrhnutých dôkazov potrebných na zistenie rozhodujúcich skutočností, ako aj nesprávne právne posúdenie. Poukázal na to, že súd prvého stupňa nebol oprávnený o uplatnenom nároku rozhodnúť podľa ust. § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom po 01.01.2013. V právnom štáte a osobitne v spravodlivom súdnom konaní nie je možné, aby súd interpretoval hmotné právo platné v čase vzniku právnej skutočnosti a založenia zodpovednostného právneho vzťahu pomocou hmotného práva, ktoré sa stalo súčasťou právneho poriadku až po vzniku právnej skutočnosti, a to potom, čo už došlo k založeniu zodpovednostného právneho vzťahu. Podľa názoru žalobcu, súd založil svoje rozhodnutie na neprípustnej interpretácii, dopustil sa nesústreďeného postupu, ktorý má za dôsledok nesprávnosť súdneho rozhodnutia. Ďalej poukázal na to, že súd vôbec nevyvetlil prečo nevznikol účastníkom stav právnej neistoty. Právna neistota existuje vždy do času, kým nedôjde ku konečnému rozhodnutiu. V danom prípade zákonodarca vytvoril legitímnu sféru tolerancie trvania právnej neistoty určením zákonnej lehoty. Exekučný súd ignoroval túto legitímnu sféru, na čo zo zákona nemal oprávnenie a posunul tak trvanie právnej neistoty do času, ktorý je z hľadiska ochrany základného práva na spravodlivý súdny proces neakceptovateľný. Ďalej uviedol, že súd nie je oprávnený polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konaní zákonnými lehotami. Bolo povinnosťou súdu aplikovať platné právo a akékoľvek úvahy de lege ferenda sú neprípustným súdnym aktivizmom, na ktorom nemožno založiť meritórne rozhodnutie. Zdôraznil, že Štrasburský súd opakovane uviedol, že zodpovednosť štátu za prieťahy v konaní vzniká aj vtedy, ak súdy konajú náležite, ale dĺžku konania ovplyvňujú mimosúdne faktory, ako napr. rozsah nevybavenej súdnej agendy. Ani vyjadrenie právneho názoru súdu ohľadne rozporu exekučného titulu so zákonom nemohlo ovplyvniť dôvodnosť uplatneného nároku, lebo s vecou samou nesúviselo. Poznámeneal, že predložil ako dôkaz o vzniku škody spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o. Bratislava, a to znalecký posudok č. 1/2014, ktorý vypracoval Znalecký ústav Ekonomickej univerzity v Bratislave. Uvedeným znaleckým posudkom bolo jednoznačne preukázané, že nesprávny úradný postup mal na žalobcu negatívny dopad a objektívne spôsobil zníženie jeho majetku, a to v posudku určenej výške. Namietal, že súd prvého stupňa nevykonal dostatočné oboznámenie sa s predloženým znaleckým posudkom. Mal za to, že v konaní boli preukázané všetky zákonné podmienky pre vznik nároku na náhradu škody. K návrhu na prerušenie konania uviedol, že súd bol povinný pred rozhodnutím vo veci samej o tomto návrhu osobitne rozhodnúť, ak bol návrh súdu doručený v čase predchádzajúcom nariadenému súdnemu pojednávaniu. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalovaná sa k doručenému odvolaniu písomne nevyjadrila.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 Občianskeho súdneho poriadku, bez nariadenia pojednávania, s nariadením termínu verejného vyhlásenia rozhodnutia, ktorý bol oznámený na úradnej tabuli súdu, ako aj na internetovej stránke (§ 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 1, 3 Občianskeho súdneho poriadku) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Úlohou odvolacieho súdu v odvolaní namietanom nesprávne právne posúdenie bolo zistiť, či súd prvého stupňa na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy.

Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

Oboznámením sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania, zisteným skutkovým stavom odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci, ako aj správne právne vec súd posúdil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením uvedeným súdom prvého stupňa.

K odvolaniu žalobcu uvádza, že uplatnená námietka aplikácie ust. § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom od 01.01.2013 nebola v danom prípade opodstatnená, lebo súd prvého stupňa na uplatnený nárok novelizované ust. § 9 ods. 2 v znení účinnom od 01.01.2013 na danú vec neaplikoval. Súd prvého stupňa správne aplikoval ust. § 9 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom do 31.12.2012. Odvolacia námietka nesprávneho právneho posúdenia veci nebola dôvodná.

V občianskom súdnom konaní posilnenom zásadou kontradiktórnosti majú účastníci dôkaznú povinnosť vyplývajúcu im z ust. § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, t. j. povinnosť nielen tvrdenia, ale aj preukázania nimi tvrdených skutočností. Nesplnenie dôkaznej povinnosti má za následok neunesenie dôkazného bremena. Súd prvého stupňa správne uzavrel, že v danom prípade žalobca nepreukázal zákonné podmienky pre zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Súd vychádzal z konkrétnych okolností exekučných spisov, v ktorých exekučný súd - Okresný súd Vranov nad Topľou mal nesprávnym úradným postupom spôsobiť žalobcovi škodu, pričom správne poukázal na to, že v konaniach pôvodne vedených na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 4C 568/2012, sp. zn. 4C 568/2012, sp. zn. 4C 569/2012, sp. zn. 4C 570/2012, sp. zn. 4C 573/2012, sp. zn. 4C 574/2012, sp. zn. 4C 575/2012, sp. zn. 4C 577/2012, sp. zn. 4C 578/2012 a sp. zn. 4C 579/2012 nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu súdu, lebo pri hromadne podaných žiadostiach žalobcu podané v exekučných konaniach o zmenu súdneho exekútora bolo potrebné prihliadať aj na rozsah technicko-administratívneho spracovania týchto žiadostí, plynutie času a následné rozhodnutie žiadosti. Isté oneskorené rozhodnutie exekučným súdom pri konkrétnom posúdení skutkových okolností veci, ako aj charaktere podaní a počte podaní, času potrebného na ich spracovanie, nemožno hodnotiť za zbytočné prieťahy spôsobené exekučným súdom, a teda táto okolnosť nezakladá dôvodnosť uplatneného nároku na náhradu škody z titulu nesprávneho úradného postupu.

Navyše je potrebné na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku uviesť, že z ust. § 44 ods. 6 Exekučného poriadku účinného do 31.08.2005 v spojení s ust. § 238 ods. 2 Exekučného poriadku nevyplývala lehota 30 dní na rozhodnutie o zmene súdneho exekútora. Preto v exekučných konaniach začatých do 31.08.2005 (ide o konania vedené pod sp. zn. 6Er 377/2003, sp. zn. 8Er 394/2003, sp. zn. 8Er 395/2003, sp. zn. 3Er 98/2004, sp. zn. 9Er 83/2004 a sp. zn. 3Er 72/2005) ani nemohlo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu.

K námietke stavu právnej neistoty odvolací súd uvádza, že ani žalobcom tvrdené skutočnosti o právnej neistote v súvislosti s vymáhaním pohľadávky nemožno považovať za dôvodné, lebo i napriek nerozhodnutiu o žiadosti o zmenu súdneho exekútora v lehote stanovenej Exekučným poriadkom po 31.08.2005, úkony exekučnej činnosti vykonával pôvodný súdny exekútor na základe udeleného poverenia. Len nedodržanie zákonom stanovených lehôt na konanie alebo rozhodnutie vo veci automaticky neznamená, že boli spôsobené zbytočné prieťahy v konaní, a tým porušené právo na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov zaručené čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Ústavný súd opakovane vo svojich rozhodnutiach zdôrazňuje, že nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, lebo vždy

skúma, ako sa v okolnostiach konkrétneho prípadu rešpektuje účel práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Vzhľadom na to, že návrh na prerušenie konania, na ktorý žalobca v odvolaní poukázal, nebol v predmetnom konaní predložený, odvolací súd sa odvolacími námietkami týkajúcimi sa návrhu na prerušenie konania nezaoberal, ani k nemu nezaujal vecné stanovisko.

Z týchto dôvodov odvolací súd nepovažoval odvolanie žalobcu za dôvodné, a preto napadnutý rozsudok vo výroku, ktorým bola žaloba zamietnutá a v súvisiacom výroku o trovách konania potvrdil ako vecne správny v súlade s ust. § 219 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a zásadou úspechu žalovanej v odvolacom konaní, ktorej náhrada trov odvolacieho konania priznaná nebola, lebo návrh na priznanie predložený nebol (§ 151 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozsudku odvolanie nie je prípustné.